

Kopschoppers Mallorca kunnen door juiste connecties de dans ontspringen

Posted on 7 augustus 2021 by Paul Ruijs

Sommige advocaten kennen de wet, anderen de rechter of de officier van justitie. Dat laatste geldt natuurlijk ook voor de familie- en kennissenkring van magistraten en dat kan goed uitkomen als je een dagvaarding ontvangt of in aanraking komt met de politie.

Het IRM-rapport uit 1996 (Integriteit Rechterlijke Macht), een burgerinitiatief, legde de vinger op deze zere plek door in concrete zaken te achterhalen dat veel rechters oordeelden in zaken waar ze eigenlijk vanaf hadden moeten blijven vanwege familie- of zakelijke banden met één van de partijen.

Een extra aanmoediging om dat eens uit te zoeken kwam van die advocaat, tevens plaatsvervangend rechter van een gerenommeerd kantoor, die iemand bijstond en vroeg of die nog een voorkeur had voor een bepaalde rechter!

In een andere zaak vroeg een partner van hetzelfde kantoor spottend aan zijn

counterpart wat ie eigenlijk dacht te bereiken bij een rechter waarmee hij persoonlijk bevriend was.

De schijn van belangenverstrengeling

Rechters die nog steeds probleem- en straffeloos, zelfs met instemming van de Hoge Raad, hun baantjes verzwijgen, zijn dus slechts een deel van het probleem van de onpartijdige rechter.

Dat de NVvR, de club van magistraten, nog steeds gratuite beweert '…dat zaken met de grootst mogelijke zorgvuldigheid worden toegewezen' en '…dat rechters zich ogenblikkelijk verschonen indien zelfs maar de schijn van belangenverstrengeling om de hoek ligt', zegt dus absoluut niets. Dat riepen ze ook al vóór het IRM-rapport toen de registratie van bijbanen nog niet verplicht was. Niemand die toen zorgvuldig zaken kon toewijzen omdat niet eens bekend was waar en hoe vaak rechters bijschnabbelden.

Eddy de Kroes

Maar de vriendendiensten strekken zich ook uit tot het strafrecht. Vooral, maar niet uitsluitend in geval van fraude en corruptie. Terecht had wijlen Peter R. de Vries het in één van zijn columns over 'een walm van corruptie en vriendjespolitiek' die opsteeg bij Justitie toen officier van justitie Hans Vos in opdracht van zijn superieuren heimelijk en straffeloos gratie had verleend aan de voor fraude veroordeelde Wassenaarse miljonair Eddy de Kroes.

Toen het alsnog bekend werd, bleef het ook heel stil onder de dames en heren in toga en geen politicus of hoogleraar die zich openlijk afvroeg of Eddy de Kroes de enige was die vanwege zijn relaties het recht naar eigen hand kon zetten.

De vis begint te stinken bij de kop

Met dit voorbeeld en een hele, veel te lange lijst van onbegrijpelijke juridische (sepot)beslissingen en schandalen en een WODC-rapport over klassenjustitie (het bestaat echt!) heeft Justitie zelf een klimaat geschapen waarin hun woordvoerders met scepsis worden aangehoord.

Dat begint op te vallen en krijgt men zelf ook een beetje in de gaten. Een recent (2 augustus) verschenen visitatierapport 'Tijd maken voor transitie' bevat een dwingend advies om topprioriteit te geven aan o.a. integriteit. Opmerkelijk was dat juist de top van het OM er in bedekte termen stevig van langs kreeg. Anders gezegd: de vis begint inderdaad te stinken bij de kop.

De kopschoppers van Mallorca

Illustratief nu zijn de gebeurtenissen en verklaringen rond de gevluchte kopschoppers uit Mallorca. Nogal onnozel merkt een justitiewoordvoerster daarover op: 'Het is *dus* niet zo dat 'rijke ouders' van de verdachten dat voor elkaar gekregen hebben, zoals *veel* mensen denken.'

Vanwaar dat *dus* en *veel*? Waarom zou het niet mogelijk kunnen zijn dat één van de kopschoppers uit een nest en omgeving komt waar rijke ouders een hoge functionaris bij Justitie kennen? En waarom zou die niet geadviseerd en geholpen kunnen hebben om het eiland hals over kop te verlaten?

Jeuken heeft niet zoveel recht van spreken

Hoofd-officier van justitie Rutger Jeuken mag dan woest zijn op GeenStijl en andere speurders op social media – alsof dit geweld daar onopgemerkt zou blijven – maar de man heeft niet zoveel recht van spreken zolang zijn eigen organisatie niet zo zuiver op de graat is.

Het OM maakt tenslotte nogal selectief uit wie er vervolgd wordt, maar vooral wie niet. Betrouwbaarheid en integriteit beginnen in de juridische wereld schaarse artikelen te worden.

Van de domme

Bovendien hield Jeuken zich wel erg van de domme toen hij bij *Op1* beweerde: 'Nog niets is zeker. Wij weten net zoveel als ieder ander. Dat lezen wij ook op internet en we zien filmpjes. Uitgaansgeweldzaken zijn 'doorgaans lastig te beoordelen, omdat er vaak sprake is van een onoverzichtelijke situatie, ook op Mallorca'.

Wat wel erg overzichtelijk en zeker was – aan de hand van een passagierslijst – is wie van de nieuwe lichting van Minerva onder verdachte omstandigheden het eiland

hadden verlaten. Op één na dan, die de confrontatie met de Spaanse politie wel aandurfde en geen reden had om te vluchten.

Een simpel vraagje

Het zou toch een kleine moeite zijn geweest voor Jeuken c.s. om – ook zonder vertaald dossier of Spaans verzoek – eens langs te gaan met een simpel vraagje: waarom? Nu dringt zich het beeld op: niet te slimme straatagent, gebroken winkelruit, voetbal en wegrennende jongetjes met de tekst 'moeilijke zaak, lastig te beoordelen'.

Dus nu komt er uiterst zorgvuldig (het meest misbruikte woord bij Justitie) onderzoek in Nederland en wordt iedereen gesommeerd zich er niet meer mee te bemoeien.

Beter in Nederland?

Na de prietpraat dat ook de Spaanse rechter het beter vond dat de groep in Nederland werd berecht, wist ook advocaat Steller het ineens heel zeker. 'Het is een heel Nederlandse zaak. Het is niet gek dat een Nederlandse rechter hier over gaat oordelen.'

En terwijl hoofd-OvJ Jeuken nog van niets wist benadrukte ook deze advocaat dat er '…genoeg argumenten te verzinnen waren waarom het beter is om deze zaak in Nederland te behandelen'. Hij had het zelfs al over de mogelijkheid om in Nederland in een (jeugd)gevangenis iets van een opleiding te volgen!

Hoe zat het ook alweer met Julio Poch?

Vraagje aan de 'deskundige': waar zou de zaak behandeld moeten worden als het slachtoffer niet een Nederlander uit Waddinxveen maar een Belg uit Antwerpen was geweest en zich onder de daders ook twee Engelse hooligans hadden bevonden?

En hoe zat het ook alweer met die Nederlandse Julio Poch die – heel zorgvuldig – op basis van 'horen zeggen' volstrekt onschuldig en onterecht op een smerige sneaky manier juist aan het buitenland werd uitgeleverd. Daar hadden toch immers de vermoedelijke criminele gedragingen plaatsgevonden?

En waarom vindt eigenlijk iedereen dat ook de ISIS-dames maar beter niet in Nederland maar op de plaats delict berecht moesten worden?

Kraakheldere camerabeelden bestaan ineens niet meer

De felheid van de OM-reactie duidt erop dat men er grote moeite mee had dat anderen, zoals GeenStijl, met eigen informatie kwamen die de speelruimte van het OM om met een eigen versie van het verhaal te komen, niet noodzakelijk de juiste, beperkte.

En ja hoor, inmiddels blijken op gezag van het OM de eerst nog kraakheldere camerabeelden helemaal niet te bestaan. De Spaanse politie had maar wat geroepen. Net als in Srebrenica kunnen filmbeelden tenslotte ook op Mallorca zomaar in het ongerede of beschadigd raken.

De eerste beren op de weg

Het OM is nu aangewezen op toegestuurde amateurbeelden en getuigenverklaringen van al dan niet doorgesnoven en bezopen uitgaanspubliek. Ineens staat nog lang niet vast wat zich op Mallorca precies heeft afgespeeld en duiken de eerste beren op de weg op.

Nu moet het OM zonder kraakheldere camerabeelden in alle beslotenheid zelf bepalen wie er als hoofddader, mededader, meeloper of toeschouwer zal worden aangewezen. Misschien is het door al die onoverzichtelijkheid helemaal niet mogelijk om wettelijk en overtuigend te bewijzen wie precies de fatale trappen gaf. En dan gaan daders in Nederland vrijuit.

Nijmeegs scooterdrama

Tenminste dat gebeurde ook in het Nijmeegse scooterdrama in 2010. Twee jongens op weg naar een roofoverval op hotel Belvoir werden betrapt door agenten, sloegen op de vlucht, reden daarbij een man aan die enkele uren later in het ziekenhuis overleed.

De daders kwamen dit keer niet uit het Gooi maar uit Marokko. Met familie en vrienden gingen ze niet achter de schermen maar in en rond het ziekenhuis openlijk

en zeer agressief en intimiderend te keer.

Wie de beste connecties met Justitie heeft kan de dans ontspringen

Toen er toch één veroordeeld werd, besloten ze in hoger beroep dat ze elkaar de schuld zouden geven van de dodelijke aanrijding….. En het werkte, want er zijn rechters voor wie het dan te moeilijk wordt.

Het gerechtshof in Arnhem kwam op 29 mei 2012 tot de bizarre uitspraak: vrijspraak voor beide verdachten. Alleen toen verpestte het OM het feestje alsnog door in cassatie te gaan waarna een ander gerechtshof in 2016 beide heren alsnog tot 4 jaar veroordeelde voor doodslag.

Dus als het OM een wereldvreemde rechter weet te vinden en dan niet in beroep gaat, kunnen zonder kraakheldere camerabeelden degenen met de beste connecties met Justitie de dans aardig ontspringen. Dat lukte Eddy de Kroes en vele (?) anderen tenslotte ook.